

در قانون
اسلام
بیان عقیده
آزاد است
و هیچکس
حق ندارد
از تفکر
و نحوه
اندیشه کسی
جلوگیری کند

آزادی
عقیده
حق
طبیعی
هر
انسان

آزادی عقیده در اسلام

به
آزادی
عقیده
دیگران
احترام
بگذارید.
«فران»

داود الهامی

(۴)

برای این که استعداد نهفته افراد ظهور و پرورز کنند، باید میدان فعالیت فکری برای همه باز باشد، قدرت اندیشه و تفکر، موهبت خداوند است و این موهبت را نمی شود و نباید بیچیچ عذر و بهانه ای از کسی سلب نمود.

هر کس در بیان رأی و عقیده خود، خواه سیاسی و اجتماعی و خواه دینی و مذهبی باید آزاد باشد و بایستی افراد در این اختیار و آزادی از هر حیث مصون و در امتنیت باشند و قوانین باید مصونیت افراد را از مرلحاظ تضمین کند.

البته جلوگیری از آزادی فکر و بیان گناه بزرگ و سد طریق تکامل بشمارمی رود

اسلام و حقوق طبیعی انسان

امتیاز انسان بر حیوان بپروردی «تفکر» است، انسان دارای اراده و قدرت عصیان و تسليم است، انسان آزاد و مختار است که درباره هر موضوعی فکر کند و آنچه را که در کرده باان عقیده پیدا کند و عقیده خود را نیز اظهار نماید.

تفکر، استدلال، استنباط، و یا اجتهاد در مسائل و مباحث علمی، مخصوص افراد خاصی نیست همه حق دارند فکر کنند و نتیجه افکارشان را در اختیار افراد دیگر فرار بدهند ولذا باید بفکر افراد، استدلال داد و آنرا از تاثیر هر گونه عوامل خارجی آزاد گذاشت.

ما نمی دانیم که در هر فرد چه استعدادی نهفته است؟

جلوگیری
از ازادی
فکر و
بیان
سد
طريق
تکامل
است

اسلام جوامع بشری را در انتخاب «عقیده» آزاد کن آشته است

جنایتی هولناکتر از اختناق فکری در
جهان بشریت قابل تصور نیست.

اختلافات
ایدئولوژیکی
و تفاوت
اعتقادی
اقتصادی
نظام کلی
جهان است
هران

حکومتها مستبد و خودکامه جلوی آزادی افکار را میگیرند

را بدانند و از هر گونه تفکر انتقادی دوری
جویند و خود را با منونهای ثابت انطباق
دهند والکوئی و قالبی فکر نمایند.

آری اختناق فکری و انحصار افکار و
عقاید در چهار چوب اعتقادی رسمی بی شک
عامل مرگ فکر و محرومیت جامعه از
وجود استعداد های بسیار و آن دیشه های
نوین بوده و جنایتی از این هولناک در
جهان بشریت قابل تصور نیست.

هیچ دیانتی بی تعصب تراز اسلام
 وجود ندارد

اسلام جوامع بشری را در انتخاب
عقاید و گزینش مکاتب آزاد گذاشته است.

در اسلام هر کس در بیان رأی و اظهار
لطواوری بزیند ←

قوانین ظالمانه و حکومتها مستبد و
خودکامه که جلو آزادی افکار را می گیرند
جز کشنن استعداد ابتکار بشری و نگاهداشت
افراد در حال انجام فکری، نتیجه دیگری
ندارد و خود برخلاف فطرت واصل خلقت
انسانی است.

هدف این نوع حکومتها بی حس کردن
فکر و آن دیشه افراد و ایجاد حس فرمانبرداری
مطلق و تسلیم کور کورانه در برابر قدرت و
قوه قدریه می باشد.

در این سیستم حکومتها مردم مجبورند
هر آنچه را که می گویند با فروتنی و خضوع
در ذهن جای دهند و در درستی برنامه ها
که از طرف رژیم استبدادی القاء می شود
شک نکنند و نیز نباید علت وجودی و قایم

عقیده خود کاملاً آزاد است و کسی حق ندارد با هیچ دستاویزی از تفکر کسی و نحوه اندیشه او جلوگیری نماید.

این حقیقت در قرآن مجید با تعبیرات کوناگون بیان شده است :

۱- در دنیا ای که حتی مترقب ترین و اصلی ترین دین آن زمان نیز اجازه نکر و تعقل به پیروان خود نمی داد و حتی از نظر کلیسا گناهی بالازرا این نبود که فرد مؤمن مسیحی راجع به مسائل دینی از دیدگاه علم و بحث واستدلال وارد شود ، در چنین زمانی قرآن مجید ، به پیامبر اکرم خطاب میکند که :

« فبشر عبادِ الٰذین یستمعون القول فیتبعون احسنه » (سوره زمر آیه ۱۸)

خداآوند در این آیه به پیامبر یادآوری میکند که :

آن دسته از بندگان من بشارت بده ، که دارای دو حقیقت و دو خصیصه هستند : صفت اول پرهیز از جمود که گوش هایشان را تمی بندند و تاب تحمل شنیدن هر نوع سخن و منطق را دارند ، سخنان ، فرضیه ها ، نظریات ، استدالها ، مطالب فلسفی و پراهنین ملل مختلف را می شنوند . و صفت دوم اینست که بعد از شنیدن ، درست و کور کورانه نمی پذیرند ، عقل خود را از حکومت عزل نمی کنند ، فکر می کنند هر کدام از نظریه ها که بهتر و زیباتر بود ، می پذیرند (فیتبعون احسنه) .

راستی قرآن چه شاهکاری شکرف ۱۴
قرن پیش به بشیریت عرضه کرده است !؟

روزگاری که هنوز از علوم تجربی خبری نبود ، دنیا ای که هنوز دنیا ای فعالیت عقل - و فکر نبود ، ظلمات و تاریکی ها تمام زوابایی زندگی مردم آن زمان را فرا گرفته بود در چنین عصری کتاب آسمانی قرآن ، انتخاب و گزینش را بدست عقل می سپارد و عقل را حکم میکند که حق و باطل را بشناسد و سخن هر گروه و هر صاحب نظری را بشنو و از آن میان بهترین را انتخاب کند .

۲- لا اکراه فی الدین قد تبین الرشد من الغی ...» هیچ گونه اجبار و اکراهی در کار دین وجود ندارد زیرا آئین رشد و رستگاری از راه ضلال و گمراهم شناخته و جدا شده است .

آری از آنجائی که عقاید قلبی و معتقدات مذهبی افراد روی علل و مقدمات خاصی بوجود می آید ، لذا نمی توان با اکراه و اجبار عقیده کسی را عوض کرد چون اجبار و اکراه در اعتقادات قلبی ابدآ راه ندارد .

روی این اصل قرآن هر گونه اجبار و اکراه را در مورد دین و عقیده نفی کرده و انتخاب را مساعت و ضلال را با اختیار خود فرد گذاشته است .

۳- در جای دیگر پیامبر را مورد خطاب قرارداده می فرماید :

« ولو شاء ربك لامن من في الأرض كلهم جمِيعاً افانت تسکره الناس حتى يکونوا، مؤمنين» (سوره يونس آیه ۹۹) .

اگر پروردگار تو بخواهد ، همگی مردم

آن دنیا را که
میگذرد
آن دنیا را که
میگذرد

روی زمین ایمان می‌آورند آیا تو برای آنکه مردم ایمان بیاورند می‌خواهی آنان را مجبور کنی؟

اسلام حتی برای پیروان خود اصولی را مقرزداشته که طبق آن به آزادی عقیده دیگران احترام بگذارند و خاطرنشان ساخته که اختلافات ایدئولوژیکی و تقاضاهای اعتقادی، اقتضای نظام کلی جهان است.

چنانکه خداوند در علوم اجبار و اعمال فشار بر مردم به خاطر اعتقاد به دین الهی میفرماید:

«ولو شاء ربك لجعل الناس امة واحدة ولا يزالون مختلفين الا من رحم ربكم و كذلك خلقهم»

و اگر پروردگار تومی خواست همه مردم را یک امت می‌گردانید ولی پیوسته در حال اختلاف خواهند بود، مگر کسانیکه خدا به آنها رحم کند و برای همین آفریده شده‌اند) (سوره هود آیه ۱۱۸).

در مقام تأکید همین اصل به پامبر تقدیر می‌دهد که: «فذكر انما انت مذکور لست عليهم بمصيطر» (سوره غاشیه آیه ۲۲).

تذکر بد و یادآوری کن، زیرا تنها وظیفه تو تذکردادن است نه الزام واجبار.

۴- پامبر از طرف خداوند مأموریت من یابد که وظیفه آسمانی خود را از راه منطق و برهان و تنویر افکار، بدون هیچگونه خشوت و سخت‌دلی انجام دهد:

«ادع الى سبيل ربكم بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي

هی احسن» سوره نحل آیه ۱۳۵)

با فرزانگی و پند دادن نیکو، به راه پروردگارت دعوت کن و با مخالفان بطریقی که نیکو تراست مجادله کن.

و در مورد دیگر مسلمانان را مورد خطاب قرار داده میفرماید:

«لا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي

هی احسن» (سوره عنکبوت آیه ۲۶):

با اهل کتاب و پیروان ادیان پیشین راه مجادله بنحو احسن واقناع با حاجت و برهان را پیش گیرید.

آری دعوت اسلامی براین اساس بوده است، پامبر اکرم هنگام دعوت و تبلیغ مردم از هر گونه اجبار و الزام خودداری می‌کرد و تنها خواسته اش از مردم این بود که گفتار شر را بشنوند اگرچنانکه دلها پیشان از شنیدن آیات الهی نرم و متمایل به خدا گردید ایمان بیاورند و گرنه کارشان با خدا پاشند.

با این حقیقت که «هیچ دیانتی بی تعصیت از اسلام وجود ندارد» بسیاری از دانشمندان خوب نیز اعتراف کرده‌اند:

«جان دیون پورت» دانشمند معروف می‌نویسد: «اسلام، هیچ‌گاه در اصول عقاید هیچ دینی مداخله نکرده است و هیچ وقت، کسی را باین جرم مجازات ننموده است و هیچ‌گاه محکمه تدقیق عقاید انگیزی‌سیون، تأسیس نکرده است و هیچ وقت نظر نداشته است که عقاید دینی را بر دیگران تحمیل کند...» (۱) لطفاً بر زبانه

۱- عذر تعمیر به پیشگاه

محمد و قرآن ص ۱۱۲

کلیسا در سرزمین اسلام ساخته می شود و در جنوب منواره های مسجد ناقوسهای کلیسا و اماکن مقدس مسیحیت به صدا درمی آید»^(۱)

آری بهترین گواه براینکه مسلمانان با پیروان ادیان دیگر با مسالمت و حسن سلوک رفتار می کردند، باقی ماندن اقلیتهای مختلف در کشورهای اسلامی است زیرا اگر رفتار مسلمانان با این اقلیتها مسالمت آمیز نبود، مسلمان این اقلیتها نیز مانند اقلیتهای مسلمان در کشورهای مسیحی، منقرض می شدند.

* * *

اما ذکر این نکته لازم است که اسلام با اینکه از طریق اجبار واکراه وارد نمی شود، همه را دعوت منطقی به آنین حق که دین اسلام است می کند، آنینها دیگر را بیراهه می شمرد یا آئینه ای که عمرشان پایان یافته و باید از آنها چشم پوشید و صریحًا اعلام میدارد:

«وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ فَنَّ يَقْبَلُ مِنْهُ» : هر کس غیر از اسلام دینی انتخاب نکند از او یذیرفته نخواهد شد.

۱- آیدنولوژی و فرهنگ اسلام از دیدگاه ژول لاپوم ص ۱۴۳-۱۴۴

همچنین استاد «ژول لاپوم» محقق معروف فرانسوی می گوید:

«تاریخ مسلمانان در تمام دوره هارب شده.

داربودن این تمایل باطنی را که در اعماق جان قرار دارد نشان داده است حتی بفکر آنها خطور نکرده که ملتی را به انگلیز مذهبی و توجیهات دینی از میان برداشتند پاشند یا گروهی از جامعه مسلمین، یا تکیه به مبانی اعتقادی، اقلیتهای مذهبی را مورد ستم و فشار قرار داده باشند بلکه به تمام اسرای جنگی و محکومین و اقلیتهای مذهبی آزادی داده تا بتواند در کمال استقلال دستورات مذهبی و تعالیم سنتی خود را انجام دهند و از حقوق انسانی خود در جامعه اسلامی بپنور داریا شوند.

در عین حالی که اسلام، وظیفه مسلمانان را تبلیغ مذهب خود می داند هیچ اقلیتی را وانیدار دارد که ترویج فکر و مذهب خودش را تعطیل کند، بلکه همیشه اقلیتها را محترم داشته است.

سپس همین دانشمند اضافه می کند:

«اینجاست که می بینیم بهترین و زیباترین

از ادب
در
علم
الله

«یک اعتراف از سلف آقای کارتر!»

نیرومندترین قدرت یکتای کنونی در جهان، نه کمونیزم، نه کاپیتالیزم، نه بسب هیدروژنی و نه موشک هدایت شونده است، بلکه خواست ابدی بشربرای آزاد زیستن و مستقل بودن می باشد

بزرگترین دشمن این نیروی عظیم آزادی را اگر بنام واقعی خود بنامیم، اعم از اینکه خوشمان بیاید یا ناید، باید بگوییم. که هم امپریالیزم غرب است و هم امپریالیزم شوروی!

امروز بجزئی می گوییم که تاکنون نتوانسته ایم باخطر امپریالیزم - خواه امپریالیزم شوروی باشد و خواه امپریالیزم غرب - مقابله کنیم و به مسئولیت خود در مقابل جهاد آزاد عمل نکرده ایم !!

(از کتاب استراتژی صلح بقلم جان کنندی رئیس جمهوری اسبق آمریکا - ترجمه

عبدالله گله داری ص ۷۶